

УДК 658.5

Гаврилук У. - ст. гр. БМмз-63

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУРАХ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Науковий керівник: к.т.н., доц. Брошак І.І.

Вдосконалення інформаційної системи менеджменту само по собі не призводить до зростання ефективності виробництва (обслуговування), підвищення продуктивності праці в конкретній організації. Крім цього необхідний ще й відповідний вплив на працівників, тобто, удосконалення управління організацією. Хто, що, де, коли і, як виконує свої функції кожен працівник визначається організацією управління, яка повинна узгоджуватися з впроваджуваною інформаційною системою менеджменту. Без такої відповідності неможливо отримати максимальну віддачу від застосування нових технологій.

Інформаційна система менеджменту повинна дозволяти здійснювати обґрунтування того, що потрібно робити взагалі, а також того, що потрібно робити для якісного виконання завдань в найкоротші терміни з найменшими затратами ресурсів і засобів. Оптимізація комплексного вирішення цих питань вимагає системного підходу до організації управління. Головною характеристикою системи управління є її організаційна структура, тобто визначене взаємовідношення підрозділів і посад в організації, розподіл ролі, повноважень і відповідальності між ними, а також порядок функціонально-технічних зв'язків, які виникають в процесі управління.

Інформаційна система менеджменту вимагає відповідної організаційної структури управління, нової переоцінки важливості, перерозподілу і уточнення задач кожного рівня управління, підрозділів, відділів і служб. Насамперед необхідно відмовитися від жорсткого ієрархічного управління, яке вирішує проблему послідовно, - коли прийняте на верхньому рівні рішення передається наступному нижньому, а вироблене на нижньому рівні рішення підлягає затвердженню на наступному верхньому. При переході на нижчі рівні обсяг інформації різних показників зростає. Прийняті на вищому рівні рішення накладають обмеження на діяльність та ініціативу нижчих рівнів управління. Незалежно від наявності будь-якої схеми координації на кожному наступному рівні, жорстке ієрархічне управління не може бути оптимальним у сучасній динамічно змінюваній обстановці.

Багаторівневе жорстке ієрархічне управління, як правило, не забезпечує постійного контролю верхніми рівнями за неперервно динамічно змінюваною ситуацією на нижніх рівнях. Надто велика дистанція проходження команд і рапортів про їх виконання. Часто ситуація змінюється швидше, ніж проходження команд. Ієрархічному управлінню властиве створення бар'єрів між організаційними підрозділами, що може перешкоджати проходженню внутрішніх потоків інформації. Чисто вертикальний розподіл функцій управління, який в процесі прийняття рішення робить кожен підрозділ практично "незалежним" від інших функціональних підрозділів, перешкоджає прийняттю комплексного оптимального рішення.